

σπληνραγωγία ζώντων Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων μὴ διαφθαρέντων εἰσέτι.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ παρ' ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἀνθρώπων ἰδιαιτέρως. Τὸ κομψότατον ἔνδυμα ἀναγγέλλει ὅτι ὁ φέρων αὐτὸ εἶναι ἐκτεθηλυμένος, καθὼς ἐξ ἐναντίας τὸ ρυπαρὸν καὶ πάντῃ ἀπερίττον ἔνδυμα, ὅσας αἰτίαν δὲν ἔχει τὴν πενίαν, σηραίνει παύθαι αἰσχρὰ ἢ ἄλλην ἡθικὴν διαφθοράν. Ἄν καὶ εἰς ἄκρον σφοδρῆται τὴν γνώμην Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου

Ἑλβετικὴ πωλοῦσα τηγαρίτας.

λου εἰπόντος, «ὥς εἶπερ Ἀλεξάνδρος μὴ ἐγγόνει, θελήσει ἂν Διογένης γενέσθαι,» τολμῶμεν ὁμῶς νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὑπόψιν τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τοῦ κυνικοῦ τούτου φιλοσόφου ὅτι ἦτο ὁπωσδήποτε βεβλαμμένος τὰς φρένας.

Ὁ Βυφρῶν, ὅσας ἐμελλε νὰ γράῃ, ἐφόρει χειρίδας πεποικιλμένας διὰ κεντημάτων καὶ ἱμάτιον λαμπρόν· ἦτο τάχα τοῦτο μανία; καθ' ἡμᾶς ὅχι· διότι ὑπάρχει ἀξιοσημείωτος ἀναλογία μεταξὺ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἔνδυματος καὶ τῆς τοῦ ὕφους τοῦ διασῆμου φυσιολόγου.

Ὅτε ἄλλος τις συγγραφεὺς οὐχ ἦττον ὀνομαστός, ὁ δυστυχὴς Ἰωάννης Ἰάκωβος Ρουσσώ, ἤρχισε νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς ὀλεθρίους ἐκστάσεις αἰτίας ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον, ἀπέβαλεν εὐθὺς τὸ σεμνὸν ἔνδυμά του, καὶ ἐφόρεσεν ἔνδυμα χειρώνακτος. Μετὰ δὲ ταῦτα, παραφρονήσας ἐντελῶς, ἐνεδύθη ὡς Ἀρμένιος, καὶ ἐλεθοβολήθη ὑπὸ τῶν παιδίων τοῦ χωρίου ὅπου ἐλθὼν ἐκρύψε τὴν ἀγρίαν μισανθρωπίαν του.

Τὸ σεμνὸν καὶ καθαρὸν ἔνδυμα ἀποδεικνύει πάν-

τοτε ὅχι μόνον εὐπορίαν, ἀλλὰ καὶ θυμηδίαν καὶ πνεύματος γαλήνην.

Ὁ ἀναγνώστης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μ' ἐρωτήσῃ «Τί κοινὸν μεταξὺ τοῦ ἔνδυματος τῶν Περσῶν, καὶ τοῦ Βυφρῶν, καὶ Ρουσσώ, καὶ τοῦ τῶν Ἑλβετῶν τῶν πωλοῦσιν γάλα καὶ τηγαρίτας; πρὸς τί τόσας περιφράσεις καὶ λοξοδρομίας διὰ νὰ φθάσῃς εἰς αὐτάς;»

Ἀποκρίνομαι.

Δὲν εἶναι πάντοτε αἱ λοξοδρομίαι περιτταί· ἐξ ἐγκυτίας ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἀποδίδονται καὶ ὠφελιμώταται τὰ πλοῖα, ὅταν ὁ ἀνεμος πνέῃ ἀντίπρῳρος, φθάνουσι λοξοδρομοῦντα εἰς τὸν προσὸν ὄρον αὐτῶν, καὶ λοξοδρομοῦντες οἱ ἐφημεριδογράφοι πληροῦσι γρηστοῦ τὰ βελάντια των.

Καὶ ἡμεῖς ἐπίσης, ὁμιλήσαντες περὶ τῆς ἐπεύροης τοῦ ἔνδυματος εἰς τε ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἠδελήσαμεν ὃ ἀποδεικνύει ὅτι ἀνάγκη νὰ ἐνδύωμεθα ὅλοι καὶ καθαρῶς καὶ ἀξιοπρεπῶς, καὶ ἰδίως αἱ μικρότεραι τάξεις τῆς κοινωνίας, ὅπως αἱ Ἑλβετίδες τὰς ὁποίας παριστάνουσιν αἱ δύο εἰκότες, καθόσον μάλιστα προσδεύομεν κατὰ τι τὴν ἐμπορίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐλευθεριωτέραν ἀγωγὴν. Τὸ σεμνὸν ἔνδυμα ἀνυψεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, τῷ ἱμπνέει καλὴν ἰδέαν περὶ ἐαυτοῦ, καὶ τὸν προτρέπει νὰ πράξῃ ἔργα ἀξία νὰ ἐλκύσῃ τὸν σῆμας τῶν ἄλλων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—ο—

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΡΩΜΑΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ἐπεξεργασθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγχειριδίου
τοῦ Μαρτινέλλ,

ΥΠΟ Δρ. ΦΡΕΑΡΙΤΟΥ

τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ῥωμαϊκῆς νομοθεσίας
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὀθωνος κλπ.

Ἄμα ἤρξατο κατὰ τι νὰ διαδίδεται καὶ νὰ πράγεται παρ' ἡμῖν ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη τοῦ ρωμαϊκοῦ καὶ τοῦ βυζαντινοῦ δικαίου, ἐπέστη ἡ ἀνάγκη συγγραφῶν, γεγραμμένων μὲν εἰς τὴν ἐγγύριον γλῶσσαν, ἐπιτηδεύων δὲ νὰ χειραγωγῶσι τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κατὰ τὸ ἐπίμοχθον τῆς φοιτήσεως αὐτῶν στάδιον καὶ ἐν γένει τοὺς εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμάθησιν τοῦ δικαίου ἐκείνου καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἐνασχολουμένους.

Ἡ ἀνάγκη μάλιστα συγγραφῶν, παρατιθεμένων ἐπιμελῶς τὰς πηγὰς τῆς ἱστορίας τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου εἶναι παρ' ἡμῖν τῶσδε μεγαλειτέρα ὅση ἡ ἀπὸ